

Δικό μας τέλος!!!

«Ο Κωνσταντής»

Μία εργασία που έγινε από τους
μαθητές του Α'2 στο πλαίσιο του
μαθήματος της Νεοελληνικής
Λογοτεχνίας !!!

Επιμέλεια παρουσίασης:

Φωτεινή Κ.,

μαθήτρια του Α3

Ο Νίκος Π. και

η Χριστίνα Π.

δακτυλογράφησαν τα κείμενα

των συμμαθητών τους.

Όταν η κυρία Δέσποινα γύρισε από την εκκλησία, ο Κωνσταντής είχε ήδη ξυπνήσει και κοίταζε τηλεόραση. Εκείνη τη βραδιά, η κυρία Δέσποινα ήταν πολύ ευτυχισμένη, γιατί ήταν η πρώτη φορά που δεν ένιωσε να περνάει μόνη της μια χαρμόσυνη βραδιά σαν αυτή. Ο Κωνσταντής από την άλλη είχε αρχίσει να νιώθει πιο άνετα με την κυρία Δέσποινα, αφότου είχε δει την όμορφη της καρδιά και τις καλές προθέσεις της.

Οι επόμενες μέρες πέρασαν πολύ γρήγορα καθώς ο Κωνσταντής παρέμενε στο σπίτι της κυρίας Δέσποινας και ήταν πολύ χαρούμενος.

Μέχρι που πήραν μια δυσάρεστη είδηση. Η Αστυνομία τους ενημέρωσε πως οι γονείς του Κωνσταντή πέθαναν σε ένα τροχαίο ατύχημα όσο τους μετέφεραν στην Αλβανία.

Ο Κωνσταντής στενοχωρήθηκε πάρα πολύ και κατηγορούσε τον εαυτό του. Η κυρία Δέσποινα του μίλησε και του είπε πως δεν φταίει αυτός. Του αγόρασε κάποια δώρα για να τον ευχαριστήσει. Όσο οι μέρες περνούσαν όμως, ο Κωνσταντής όλο και περισσότερο ξεχνιόταν.

Στο τέλος η κυρία Δέσποινα του έκανε μια έκπληξη. Αποφάσισε να τον υιοθετήσει. Ο Κωνσταντής την ευχαρίστησε δίνοντας της μια μεγάλη αγκαλιά. Και έζησαν

αυτοί καλά και εμείς καλύτερα....

❖ **Το έγραψε η μαθήτρια Αναστασία Ζ.**

.... Η κυρία Δέσποινα αποφάσισε να τον φιλοξενήσει για λίγες μέρες στο σπίτι της. Μετά από μία εβδομάδα συμφώνησαν μαζί να τον πάει πίσω στην πατρίδα του, στους γονείς του. Όταν έφτασαν στην Αλβανία πήγαν στο αστυνομικό τμήμα και αναζήτησαν τους γονείς του. Τότε οι αστυνομικοί τους είπαν ότι οι γονείς του είναι στη φυλακή. Με το που το άκουσε αυτό ο Κωνσταντής λυπήθηκε πάρα πολύ. Πήγαν να τους επισκεφτούν και πρότεινε η κυρία Δέσποινα να αναλάβει την ευθύνη του παιδιού αφού αυτοί είναι στη φυλακή. Κι οι γονείς του Κωνσταντή συμφώνησαν....

❖ **Το έγραψαν οι μαθητές Παναγιώτης Κ. και Στέργιος Κ.**

Έτσι η κ. Δέσποινα γύρισε στο σπίτι και έκατσε με τον Κωνσταντή στο τραπέζι για να φάνε μαζί τη μαγειρίτσα. Μόλις τελείωσαν το φαγητό πήγαν για ύπνο. Την επόμενη μέρα η κ. Δέσποινα πήρε τον Κωνσταντή να πάνε για ψώνια. Ο Κωνσταντής γέμισε το καρότσι με τροφές γλειφιτζούρια, πατατάκια, χυμοί τα πάντα. Αργότερα μόλις τελείωσαν πήγαν στο σπίτι τους. Μετά από πολύ καιρό, συγκεκριμένα 6 μήνες, ήρθε ο εγγονός της κ. Δέσποινας ο Αντωνάκης και δεν συμπάθησε των Κωνσταντή. Όλη την ώρα μάλωναν και δεν συμφωνούσαν σε τίποτα. Τελικά κατάφεραν να συμφιλιωθούν και έπαιζαν όλη την ώρα διάφορα παιχνίδια. Μετά από 3 εβδομάδες που ο Αντωνάκης έπρεπε να φύγει, ο Κωνσταντής δεν τον άφηνε να φύγει γιατί δεν ήθελε να μείνει μόνος του. Τελικά οι γονείς του Αντωνάκη τον άφησαν να κάτσει λίγο ακόμα καιρό. Έτσι και οι δύο έπαιζαν όλη την ώρα μαζί και δεν ξαναμάλωσαν ποτέ.....

❖ Το έγραψαν οι μαθητές Αλέξανδρος Κ. και Παναγιώτης Π.

Η κ. Δέσποινα βιαζόταν να γυρίσει σπίτι της, με αποτέλεσμα αυτή η νύχτα να ήταν μοιραία για την σωματική της ακεραιότητα. Όταν επιτέλους ο Κωνσταντής έφτασε στο νοσοκομείο, κατάλαβε ότι η κ. Δέσποινα είναι σε κακή κατάσταση από αυτοκινητιστικό ατύχημα... Μόλις μπήκε στο δωμάτιο της άρχισε να κλαίει τρέχοντας προς αυτήν. Όταν βγήκε από το δωμάτιο κάθισε σε μια καρέκλα και περίμενε με άγχος και υπομονή τα αποτελέσματα του γιατρού. Ο γιατρός του είπε ότι είναι σε πολύ κακή κατάσταση και είναι στα πρόθυρα του θανάτου.

Μετά από αυτήν την είδηση αποφάσισε να πάει στην εκκλησία και να προσευχηθεί στο Θεό γι αυτήν. Ο μικρός Κωνσταντής μετά από αυτό προσπάθησε να ηρεμίσει και να πάει στο νοσοκομείο. Μετά από λίγο όταν έφτασε ο γιατρός του είπε “πως από θαύμα η κ. Δέσποινα είναι καλά και σε λίγες μέρες θα μπορέσει να βγει”. Μετά από αυτήν την όμορφη είδηση πήγε στο δωμάτιο της κ. Δέσποινας και χαμογέλασε όταν την είδε πως κοιμόταν.

Μετά από μέρες η κ. Δέσποινα βγήκε από το νοσοκομείο και όταν έφτασαν σπίτι και είδαν την μαγειρίτσα, αποφάσισαν να την ταΐσουν στα αδέσποτα σκυλιά της γειτονιάς. Στο τέλος υποσχέθηκε η κ. Δέσποινα στον Κωνσταντή ότι δεν θα τον αφήσει μέχρι να βρει την οικογένεια του....

❖ Το έγραψαν : ο μαθητής Γιώργος Λ. και η μαθήτρια Ιορδάνια Ν.

Η κυρία Δέσποινα βιαζόταν να γυρίσει στο σπίτι της για να τσουγκρίσει τα κόκκινα αυγά και να φάει μαγειρίτσα μαζί με τον Κωνσταντή. Ο Κωνσταντής ήταν πολύ χαρούμενος που είχε δίπλα του έναν άνθρωπο που τον φρόντιζε και του συμπαραστεκόταν στα δύσκολα.

Μετά από κάποιες μέρες ήρθε ο εγγονός της κυρίας

Δέσποινας και είδε τον Κωνσταντή να ζαπλώνει στον καναπέ. Στην αρχή αναρωτήθηκε ποιο είναι αυτό το παιδί και η γιαγιά του , του είπε όλη την ιστορία.

Ο Αντωνάκης στην αρχή κορόιδευε τον Κωνσταντή αλλά μετά σκέφτηκε πως αν βρισκόταν στη θέση του δεν θα του άρεζε να τον κοροϊδεύουν και έγιναν πολύ καλοί φίλοι .

Μετά από πολλά χρόνια η οικογένεια του Κωνσταντή πήγε στο σπίτι της κυρίας Δέσποινας και ζητούσαν να πάρουν πίσω τον Κωνσταντή.

Η κυρία Δέσποινα ήταν πολύ στενοχωρημένη και δεν είχε άλλη επιλογή γιατί ήξερε ότι ήταν οι γονείς του. Όταν το έμαθε ο Αντωνάκης ήταν πολύ στεναχωρημένος και του είπε ότι θα τον επισκέπτεται όποτε μπορεί και θα τον τηλεφωνεί.

❖ Το έγραψαν οι μαθήτριες Στέλλα Ν. και Όλγα Μ.

Η κυρία Δέσποινα βιαζόταν να γυρίσει σπίτι για να τσουγκρίσει κόκκινα αυγά με τον Κωνσταντή και να απολαύσουνε τη μαγειρίτσα. Όταν γύρισε στο σπίτι η κυρία Δέσποινα, της μύρισε κάτι πολύ ωραίο και απολαυστικό. Με το που μπήκε στο σπίτι η μυρωδιά έγινε πιο έντονη και τελικά κατάλαβε ότι ο Κωνσταντής είχε μαγειρέψει. Συγκινημένη και με δάκρυα στα μάτια για το δώρο που της έκανε ο Κωνσταντής, του είπε ότι έχει και αυτή ένα δώρο για αυτόν. Όταν του έδωσε το δώρο ο Κωνσταντής χαρούμενος πρότεινε στην κυρία Δέσποινα να κάτσουν να φάνε την μαγειρίτσα και να τσουγκρίσουνε τα κόκκινα αυγά. Έτσι ο Κωνσταντής συγκινημένος κατάλαβε εκείνο το βράδυ ότι ο κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός και μοναδικός και ότι από εδώ και πέρα δεν θα είναι πια μόνος του στην ζωή.

❖ Το έγραψαν οι μαθήτριες Χριστίνα Π. και Ζωή Π.

Μετά την μαγειρίτσα πέσανε για ύπνο χορτάτοι, ο Κωνσταντής στον καναπέ και η κυρία Δέσποινα στο κρεβάτι της. Το πρωί που γεμάτη χαρά ξύπνησε η κυρία Δέσποινα πήγε στην κουζίνα για να φτιάξει πρωινό στον Κωνσταντή. Μετά από λίγη ώρα που ο Κωνσταντής ξύπνησε κι αυτός, αμέσως του ήρθε η υπέροχη μυρωδιά του ψημένου ψωμιού με τη μαρμελάδα. Πεινασμένος ο Κωνσταντής έφαγε τις φέτες του και η κυρία Δέσποινα άρχισε να ρωτάει τον Κωνσταντή από πού έρχεται. Ο Κωνσταντής είπε πως ήταν μόνος του στα φανάρια και ότι πουλούσε ότι είχε για να ζήσει. Η γυναίκα τον λυπήθηκε και τον κράτησε στο σπίτι της. Από τότε η κυρία Δέσποινα είχε τον μικρό Κωνσταντή σαν γιο της.

❖ **Το έγραψε ο μαθητής Κωνσταντίνος Μ.**

... Μεσ'την χαρά η κυρία Δέσποινα αποχαιρέτησε τις

φίλες την από την εκκλησία και γύρισε σπίτι στον Κωνσταντή βιαστικά! Μόλις μπήκε, ξύπνησε τον Κωνσταντή, ψιθυρίζοντάς του «Χριστός Ανέστη»!

Ο Κωνσταντής άνοιξε σιγά-σιγά τα μάτια του και απάντησε στην κυρία Δέσποινα «Αληθώς ο Κύριος»! Τότε η κυρία Δέσποινα του ζήτησε να σηκωθεί, να πλυθεί και να πάει στην τραπεζαρία που την είχε στολίσει με, ένα και κόκκινο, με πασχαλιάτικες λεπτομέρειες τραπεζομάντηλο και τα καλά της σερβίτσια.

Ο Κωνσταντής τότε, σηκώθηκε και έτρεξε γρήγορα να πλυθεί, για να φτάσει και να φάει μαζί με την κυρία Δέσποινα όλα αυτά τα καλά που είχε φτιάξει. Μόλις τελείωσαν τα φαγητά, γεμάτοι χαρά και οι δύο τσούγκρισαν τα γυαλιστερά, κόκκινα αυγά.

❖ **Το έγραψαν οι μαθήτριες Ευαγγελία Κ. και Αθηνά Τ.**

...Βιαζόταν να γυρίσει σπίτι της, να τσουγκρίσει τα κόκκινα αυγά με τον Κωνσταντή, να φάνε μαζί τη μαγειρίτσα.

Όταν έφτασε, ο μικρός Κωνσταντής ξύπνησε, η κυρία Δέσποινα έστρωσε το τραπέζι, κι ύστερα από λίγο κάθισαν να φάνε. Αφού έφαγαν και την μαγειρίτσα, τσούγκρισαν τα κόκκινά τους αυγά και έκατσαν να δουν τηλεόραση. Από την κούραση, που τους ταλαιπωρούσε, τους πήρε ξαφνικά ο ύπνος, αφού πρώτα η κυρία Δέσποινα πήρε και αγκάλιασε τον μικρό και φτωχό Κωνσταντή, σαν να ήταν γιος της...

❖ Το έγραψαν οι μαθητές Δημήτρης Κ. και Νίκος Π.

Η κυρία Δέσποινα φιλοξένησε για αρκετό καιρό τον Κωνσταντή. Όμως εκείνος ένιωθε λίγο άβολα, γιατί η κυρία

Δέσποινα δεν έπαιρνε αντάλλαγμα.

Μια μέρα ο Κωνσταντής της είπε πως θέλει να γυρίσει πίσω στην Αλβανία, στους γονείς του. Εκείνη του απάντησε λυπημένη, πως θα προσπαθήσει να βρει τρόπο να τον γυρίσει πίσω. Εκείνος χάρηκε και έτρεξε στην αγκαλιά της και την φίλησε.

Μερικούς μήνες μετά ο εγγονός της, ο Αντωνάκης, ήρθε για διακοπές στην Ελλάδα, όμως η κυρία Δέσποινα δεν του είχε μιλήσει για τον Κωνσταντή. Η κυρία Δέσποινα όταν ήρθε ο Αντωνάκης, του είπε πώς ήταν ένας μακρινός ξάδελφος του και τον προσέχει, γιατί οι γονείς του ήταν σε μια δουλειά. Ο Αντωνάκης τον γνώρισε λίγο καλύτερα και άρχισαν να παίζουν. Η κυρία Δέσποινα χάρηκε που τον αποδέχτηκε ο Αντωνάκης τον Κωνσταντή και έβαλε τον γιο της και την νύφη της, δηλαδή τους γονείς του Αντωνάκη, να βρουν τρόπο να τον γυρίσουν πίσω.

Όταν όμως τελείωσαν οι διακοπές του Αντωνάκη, έπρεπε να γυρίσει πίσω στην Γερμανία. Ο Αντωνάκης παρακάλεσε τους γονείς του να μείνει στην Ελλάδα για να μην αφήσει μόνο τον Κωνσταντή. Αλλά ήταν αδύνατο να γίνει αυτό.

Μετά από δύο μέρες έφτασε η μέρα της αποχώρησης

του Αντωνάκη από τον Κωνσταντή. Η κ. Δέσποινα και ο Κωνσταντής συνόδεψαν τον Αντωνάκη και την οικογένεια του στο αεροδρόμιο, για να τους αποχαιρετήσουν. Με δάκρυα στα μάτια ο Κωνσταντής και ο Αντωνάκης αποχαιρέτησαν.

Ύστερα από έναν μήνα, ο μπαμπάς του Αντωνάκη τηλεφώνησε στην κυρία Δέσποινα για να της πει πως θα μπορέσει ο Κωνσταντής να γυρίσει πίσω στη Αλβανία. Ο Κωνσταντής μόλις το έμαθε πέταξε από την χαρά του!!!

Η κυρία Δέσποινα βρήκε τρόπο να επικοινωνήσει με τους γονείς του Κωνσταντή, αλλά και για να μιλήσει ο Κωνσταντής με τους γονείς του που τόσο πολύ λαχτάρισαν να ακούσουν την παιδική φωνούλα του. Κανόνισαν ημέρα και ώρα για να συναντηθούν για να παραλάβουν τον Κωνσταντή οι γονείς του.

Όταν επιτέλους έφτασε η μέρα, ο Κωνσταντής ανυπομονούσε να ξεκινήσουν για να πάνε στα ελληνοαλβανικά σύνορα για να πάει στην οικογένεια του. Ξεκίνησαν λοιπόν και μετά από μερικές ώρες φτάσανε στο σημείο συνάντησης.

Ο Κωνσταντής αναγνώρισε τους γονείς του που τόσο καιρό ανυπομονούσε να τους δει και έτρεξε στην αγκαλιά

τους.Όταν είδε η κυρία Δέσποινα αυτή την εικόνα συγκινήθηκε και έκλαιγε από συγκίνηση.

Οι γονείς του Κωνσταντή ευχαρίστησαν την κυρία Δέσποινα και της είπαν όποτε θέλει να πάει στην Αλβανία ,θα την φιλοξενήσουν και εκείνη και τον Αντωνάκη επίσης.Μετά από ώρα η κυρία Δέσποινα πήρε τον δρόμο για το σπίτι της.

Από τότε η κυρία Δέσποινα επικοινωνούσε συχνά με τον Κωσταντή,αλλά και ο Αντωνάκης με τον Κωσταντή και οι γονείς του Αντωνάκη του υποσχέθηκαν πώς στις επόμενες διακοπές τους θα πάνε να δούνε τον Κωνσταντή.

❖ Το έγραψε ο Μαρίς Μ.

Η κυρία Δέσποινα με το μικρό Κωνσταντή κοιμήθηκαν. Την επομένη μέρα έγραψε το μικρό Κωνσταντή σε ένα ελληνικό σχολείο . Όταν μεγάλωσε έγινε ένας επιτυχημένος μαθηματικός. Αποφάσισε να επιστρέψει στην Αλβανία και να ζήσει κοντά στους γονείς του.

❖ Το έγραψε ο Τηλέμαχος Π.